

בש"פ 1128/21 - מדינת ישראל נגד אחמד עדס

בבית המשפט העליון

בש"פ 1128/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אחמד עדס

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד ישראל קליין

החלטה

לפני בקשה שישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 27.2.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12066-03-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 6.3.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות רצח, גרימת חבלה חמורה, קשירת קשר לביצוע פשע (שתי עבירות), שיבוש הליכי משפט, השמדת ראיה והצתה. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, על רקע סכסוך משפחתי, המשיב קשר עם אחר לרצוח את בן זוגה של דודתו (להלן: המנוח). לאחר תכנון משותף והצטיידות באמצעים שונים, המשיב ירה במנוח באמצעות אקדח, כשהוא רכוב על אופנוע. לאחר מעשה נמלט מזירת האירוע ובהמשך השמיד את האופנוע ואת כל הראיות שנותרו עליו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 16.7.2019 בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצרו של המשיב. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעת חודשי מעצרו, הוארך מעצרו בהסכמה מעת לעת בהחלטות בית משפט זה.
3. בבקשה הנוכחית טוענת המבקשת כי מעשי המשיב מלמדים על מסוכנותו כפי העולה מכתב האישום, וכן על קיומה של חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק וכן לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק; כי קיים חשש להימלטותו מן הדין לנוכח העונש החמור הצפוי לו אם יורשע; וכי קיים חשש לשיבוש הליכים בשים לב לעבירות המיוחסות לו, ביניהן עבירות של שיבוש הליכי משפט והשמדת ראיה. לחובת המשיב הרשעות קודמות המלמדות כי העונשים שהושטו עליו לא הצליחו להרתיעו מפעילות פלילית שהסלימה באירוע מושא כתב האישום. עוד מציינת המבקשת כי בחלק משמעותי מתקופת מעצרו בתיק זה, המשיב היה עצור וריצה מאסר בפועל בגין תיקים אחרים.
4. באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, המשפט נדחה מפעם לפעם לנוכח לימוד והעברת חומרי חקירה בשילוב הנסיבות שנוצרו סביב משבר הקורונה. התקיימו עד כה שמונה מועדי הוכחות במהלכם העידו חמישה עדי תביעה. שני דיונים נוספים להמשך שמיעת הוכחות קבועים לחודש זה, ועלפיה ערכת הפרקליטה מטפלת בתיק, דרושות ארבע ישיבות הוכחות נוספות לסיום פרשת התביעה.
5. מנגד בא-כוח המשיב העלה טענות שונות באשר לתשתית הראייתית נגד המשיב ופעולות החקירה שבוצעו בתיק, כמו גם נגד קצב התקדמות ההליך. לא נקבעו די תאריכים לשמיעת המשפט ונשמעו עד כה רק חמישה עדים מתוך 94 עדים. לשיטתו הגיעה העת לשחרר את המשיב ממעצר, או לחלופין להורות על הגשת תסקיר מעצר לצורך בחינת אפשרות מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני.
6. דין הבקשה להתקבל. בעת הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם עמה הזכות לחירות לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור והבטחת קיומם ושל הליך משפטי תקין. במסגרת איזון זה הישלה תחשב, בין היתר, במידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; בעברו הפלילי; בחומרת העבירות המיוחסות לו; בחשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו מן הדין; בקצב התקדמות ההליך העיקרי; בחלוף הזמן ממועד מעצרו (ראול משל לאחרונה: בש"פ 1091/21 מדינת ישראל נ' מוגזמוף, פסקה 8 (23.2.2021)).
7. בענייננו, כתב האישום מייחס למשיב, בין השאר, עבירות של רצח ושיבוש הליכי משפט. בהתאם להלכה הפסוקה, המסוכנות הנשקפת מנאשם שמיוחסת לו עבירות רצח היא אינה רגנית, וככלל לא ניתנת להסתפק בחלופת מעצר, אלא במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראו למשל, לאחרונה: בש"פ 1143/21 מדינת ישראל נ' קייגורודצב, פסקה 7 (2.3.2021)). המשיב לא הצביע על נסיבות מיוחדות וחריגות העשויות להצדיק חריגה מהכלל האמור. אמנם, עד כה נשמעו רק חמישה עדי תביעה, אך באיזון הכולל הכף עדיין נוטה לטובת המבקשת. קצב המשפט הושפע גם מהתפשטות מגפת הקורונה וניכר כי בית המשפט עושה מאמץ לקידום המשפט. כמו כן, טענות המשיב בנוגע לתשתית הראייתית, מקומן באכסניה אחרת.

הבקשה מתקבלת אפוא ומעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 27.2.2021 אועד למתן פסק דין בתפ"ח 12066-03-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפיה מוקדם.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"א (8.4.2021).

ש ו פ ט
